

Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.

Urmărește să culeagă și să împrăstie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.

Nr. 10 din 1 noiembrie 2011

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI...AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

O FRUMOASĂ LEGENDĂ...

*„Eterna bucurie-i frumusețea.”
(John KEATS)*

Vizitez un prieten – unul care își merită denumirea de PRIETEN ADEVĂRAT, puțini din cei pe care ai șansa să-i întâlnești, iar dacă-i întâlnești.... să le poți CĂȘTIGA încrederea... Din păcate, oameni valoroși nu sunt mulți... Eu am avut șansa să pot vorbi cu un om cu adevărat de VALOARE...

Pe viitor voi spune câte am învățat de la acesta, deocamdată spun că în biblioteca dumnealui am găsit o broșură ce mi-a atras atenția... se numește ”Călătorie în țara aurului – O DESTINAȚIE DE LEGENDĂ ÎN APUSENI”...

Multe spuse despre ROȘIA MONTANĂ..... Multe comentarii, iar eu nu vreau să intru în niciun caz în sfera politică...

Mi-a atras atenția o legendă... E a noastră – a românilor și pentru că suntem români o voi reda exact cum este ea prezentată în această broșură:

LEGENDA MUNTELUI GĂINA:

„Se zice că în vremuri de demult apuse, pe vârful acestui munte se afla o Găină de Aur ce făcea multe ouă de aur, care erau păzite de Zâna Bună. Zâna Bună stătea într-un frumos palat și, având și ea, la rândul ei, o inimă de aur, dăruia câte un ou de aur fiecărei perechi de însurăței ce urca până la ea. Dar într-o înnoată zi, trei feciori îmbrăcați în straie muieresti au intrat pe furiș în palat și au furat Găina de Aur împreună cu un coș plin cu ouă de aur. Fugind tâlharii, Găina a început să cotcodăcească și atunci Zâna Bună a trimis străjerii palatului după hoți. Tâlharii s-au împiedicat iar Găina de Aur și-a luat zborul și ouăle s-au vărsat în Arieș, care de atunci și până astăzi poartă aur pe el. Zâna Bună a luat Găina de Aur și, învăluindu-și palatul într-un nor alb, s-a ridicat la Cer. Unii bătrâni spun că au mai văzut de multe ori palatul printre norii amurgului Duminicii Blajinilor – prima duminică după Paști, alții spun că de Sânziene mai coboară Zâna Bună pe vârful muntelui.”

Dar cine știe când va coborî iar Zâna Bună pe pământ????? EU O AȘTEPT ȘI CRED ÎN EA AȘA CUM CRED CĂ EXISTĂ BUNĂTATE, PRIETENIE, SINCERITATE ȘI ADEVĂR ÎN LUMEA CARE NE ÎNCONJOARĂ...

✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

„Istoria este un vast sistem de atenționare timpurie.”
(Norman COUSINS)

OAMENI CARE AU FĂCUT ISTORIA... INTERVIU CU DOMNUL *Vilson DRĂGHICESCU* - VETERAN DE RĂZBOI

Pompilia BĂJENARU: Scopul vizitei mele la dumneavoastră este acela de a vă ruga să-mi acordați un interviu în calitate de veteran de război pentru ziarul local ce se numește ACUM.

Vilson DRĂGHICESCU: Mă bucur în primul rând că ați venit pe aici și încerc să vă povestesc câte ceva?

Pompilia BĂJENARU: Povestiți-ne, vă rog, ceea ce considerați mai important din evenimentele de atunci!

Vilson DRĂGHICESCU: Au fost pregătiri militare între cele două tabere: Germania și U.R.S.S. România a fost oarecum „agățată” de nemți. Văzând această expansiune din partea Germaniei, rușii au căutat să se pregătească și ei la rândul lor, să concentreze și chiar să acapareze aceste țări printre care și România. A atras-o de partea ei cu sau fără voie. Politica de atunci...

Mai înainte de asta noi eram cu nemții, cu țările apusene. Nemții au cucerit pentru a deveni mai puternici țările baltice apoi Cehoslovacia și câteva țări din Serbia – Croația și Muntenegru. Noi românii am fost nevoiți să ne aliem cu ei. Orânduirea guvernamentală de atunci a României era regatul: regele Carol al II-lea, apoi a rămas Mihai, iar comandant al oștirii – mareșalul Ion ANTONESCU. Am fost pur și simplu târați în acest război.

Aveam 19 ani, era în luna iunie și parcă și acum îmi răsună în urechi vocea lui Antonescu ordonându-ne: „Români, treceți Prutul și zdrobiți vrăjmașul din răsărit și din miazănoapte!” Și uite așa am intrat în război cu nemții împotriva rușilor.

Datorită cerinței aflente de trupe, românii neputând furniza atâta oștire, pe lângă trupele combatante, a fost nevoie și de trupe de rezervă, astfel tinerii de 19 ani care aveau studii medii sau liceale erau băgați în școli militare. Într-una din aceste școli am fost și eu concentrat.

După ce am terminat școala profesională mi-a venit ordin de încorporare și nu puteai sub nicio formă să te opui. Așa că la 10 noiembrie 1940 am fost încorporat. În același timp, îmi amintesc că a avut loc și cutremurul din '40 de 7,4 pe scara Mercalli și s-au dărâmat multe edificii din București.

Școala am făcut-o în Târgoviște după aceea au intervenit aceste evenimente și m-am încorporat. Am fost repartizat la Școala Militară de Ofițeri rezervă din Turnu Severin aflată lângă Regimentul 95 infanterie.

În acest timp, nemții înaintau și au ajuns cu armata română și celelalte aliate până în Caucaz. Noi, cei mici, din școlile militare ne pregăteam. La 22 iunie 1941 eram La Turnu Severin după care m-au trimis la Dorohoi. Luptele erau cumplite în Caucaz și în această situație intervin americanii. Bombardamentele lor slăbesc frontul și rușii au început să avanseze către teritoriile noastre. Au rămas muți soldați români în Caucaz, la Odessa, în stepele rusești.

Printr-un ordin al mareșalului este desființată monarhia și ia ființă republica. Odată cu această schimbare am fost nevoiți să ne aliem cu rușii. Atunci am întors armele către nemți. Într-o zi aliați – a doua zi inamici!

Acest eveniment m-a prins pe mine în câmpia Transilvaniei, mai exact câmpia Mureșului. Eram comandant de pluton. Luptele se desfășurau cu pușca mitralieră față în față.

Eram aproape copil atunci... Luam lucrurile mai mult în glumă. Nu conștientizam perfect ce se întâmplă. Cu toate acestea trebuia să faci față cu responsabilitate, depusesem un jurământ pentru patrie...

Pompilia BĂJENARU: Ați simțit vreo clipă teamă?

Vilson DRĂGHICESCU: Era și teamă dar nu credeam că mi se va întâmpla ceva rău. Entuziasmul vârstei...

Pompilia BĂJENARU: Au murit mulți din colegii dumneavoastră de grupă?

Vilson DRĂGHICESCU: Sigur... Mulți din grupa mea..

Pompilia BĂJENARU: Ce s-a întâmplat mai departe?

Vilson DRĂGHICESCU: După încheierea ostilităților în 1945 – rușii au ajuns cu nemții grămadă până la porțile Berlinului – a urmat împărțirea Germaniei. Noi am rămas mai departe cu rușii. În 23 august 1945 – Ziua Revoluției Socialiste – s-a sfârșit războiul.

Noi n-am avut nici un avantaj de pe urma acestui război. Am fost pur și simplu târați în această nenorocire. Trebuia să ne aliem cu unul din ei, nu puteam sta nepăsători. Fiind o țară mică ne-am supus marilor puteri.

Pompilia BĂJENARU: Ați fost rănit?

Vilson DRĂGHICESCU: Nu. De obicei cel rănit pe front riscă moartea. Vă dați seama că rănilor obținute acolo nu sunt răni ușoare...

La finalul războiului am fost decorat pentru eroism de către comandant cu *Eliberarea de sub jugul fascist clasa I*. Conducerea de azi mi-a dat o indemnizație pentru participarea mea la acest război în cuantum de 250 lei.

Pompilia BĂJENARU: Puteați comunica cu familia în tot acest timp?

Vilson DRĂGHICESCU: Scrisori care ajungeau cu foarte mare greutate. Săraca maică-mea.. Eu am rămas orfan de tată de la vârsta de 6 ani, iar mama a rămas să crească singură 6 copii... Cutremure, război, sărăcie, n-a fost ușor. Munceam cu toții pământul... Mama a murit la 95 de ani...

Mă încălțam cu opincuțe; bocanci rar își permitea mama să ne cumpere. Acesta era un lux pentru noi...

Doamne ferește de război! Se roagă preoții în biserică pentru pacea lumii...

PRIMARUL ȘI VICEPRIMARUL

„Dreptatea aparține acelor care cred în
ceva, nu scepticilor...”

(Octavian PALER)

În exercitarea atribuțiilor de autoritate tutelară și de ofițer de stare civilă, a sarcinilor ce îi revin din actele normative privitoare la recensământ, la organizarea și desfășurarea alegerilor, la luarea măsurilor de protecție civilă, precum și a altor atribuții stabilite prin lege, primarul acționează și ca reprezentant al statului în comuna sau în orașul în care a fost ales.

În această calitate, primarul poate solicita prefectului, în condițiile legii, sprijinul conducătorilor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, dacă sarcinile ce îi revin nu pot fi rezolvate prin aparatul de specialitate.

Atribuțiile de ofițer de stare civilă și de autoritate tutelară pot fi delegate și secretarului unității administrativ-teritoriale sau altor funcționari publici din aparatul de specialitate cu competențe în acest domeniu, potrivit legii.

Primarii comunelor pot angaja, în limita numărului maxim de posturi aprobate, un consilier personal. Primarii orașelor, municipiilor și ai municipiilor reședință de județ pot înființa, în limita numărului maxim de posturi aprobate, cabinetul primarului, compartiment distinct format din

maximum două persoane, la orașe și municipii, maximum 4 persoane, la municipii reședință de județ. Acest personal este numit și eliberat din funcție de către primar.

În exercitarea atribuțiilor sale primarul emite dispoziții cu caracter normativ sau individual. Acestea devin executorii numai după ce sunt aduse la cunoștință publică sau după ce au fost comunicate persoanelor interesate, după caz.

Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav.

Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

În cazurile prevăzute mai sus, prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului. Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.

Data organizării alegerilor pentru funcția de primar se stabilește de Guvern, la propunerea prefectului. Acestea se organizează în termen de maximum 90 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul precedent sau de la data pronunțării hotărârii instanței.

(continuare în numărul viitor)

Primarul Comunei Vulcana-Băi prin Dispoziția nr. 455 din 19 octombrie 2011 a convocat în ședință ordinară Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi, marți, 25 octombrie 2011 și a propus următoarea ordine de zi:

1. *25 octombrie o zi de glorie și cinstitie pentru eroismul și jertfele armatei române. Expunere prezentată de către domnul profesor Mihai MICULESCU;*

2. *Omagierea domnului Gabriel MILEA, primarul comunei în perioada 1959 – 1982, prilejuită de împlinirea a 50 de ani de la edificarea Căminului cultural "Ion MINULESCU" Vulcana-Băi;*

3. *Întâlnire cu elevi artiști care fac cinste comunei: Oana Maria ȘERBAN, Ioana Loredana DOBRESCU și Nicolae Cristinel DOBRESCU, precum și cu elevul artist Laurențiu PIETRICĂ. Invitată să participe doamna prof. dr. Gabriela ISTRATE, directorul Liceului de Arte „Bălașa Doamna” Târgoviște;*

4. *Informare privind problemele ridicate la întâlnirea cu cetățenii pe trimestrul III/2011. Au prezentat informările fiecare consilier local, potrivit repartizării pe sectoare administrative;*

5. *Prezentarea activităților primului an în cadrul proiectul „Centre de Resurse și Sprijin în Comunitate Vulcana-Băi” implementat de Fundația Copiii Noștri în parteneriat cu Ministerul Educației Cercetării Tineretului și Sportului, Asociația Comunelor din România și organizația „Paideia” din Bulgaria. A prezentat echipa de proiect – Maria Manuela GHEORGHE, Silvia CRUCERU, Ortansa MIHAI și Adriana BĂNESCU;*

6. *Situația statistică a documentelor înregistrate la Primărie în trimestrul III/2011.*

7. *Stabilirea cuantumului și numărului burselor sociale pentru elevii școlilor din comuna Vulcana-Băi;*

8. *Analiza și aprobarea execuției bugetare pe secțiunea de funcționare și secțiunea de dezvoltare ale bugetului local al comunei în trimestrul al III-lea/2011;*

9. *Aprobarea cumpărării terenului aferent Centrului ecumenic situat pe strada Armoniei, nr. 47.*

10. *Însușirea Acordului de cooperare privind organizarea și exercitarea activității de cadastru și publicitate imobiliară.*

**✍ Maria MOREANU,
DIRECTOR EXECUTIV,
DIRECȚIA PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE**

„Credința este pasărea care cântă când zorii nu au apărut încă. □

(Rabindranath TAGORE)

SFÂNTA LUMINĂ DE LA IERUSALIM

(Continuare din numărul anterior)

UN MIRACOL ÎN PLINĂ ZI

Pe mormântul lui Hristos este ridicată o capelă cu doua camere: una mica înaintea mormântului și una în care se află locul unde a fost depus trupul răstignit al lui Hristos. Acest loc este centrul evenimentelor miraculoase. În Sâmbăta Mare, ziua evenimentului, Biserica este asaltată de credincioși ca în nici o altă zi a anului, în fiecare an sute de oameni nereușind să intre înăuntru, datorită numărului mare de pelerini. Aceștia vin din întreaga lume, dar mai cu seamă din Grecia și, în ultimii ani, din Rusia și fostele țări comuniste din Estul Europei. Pentru a reuși să pătrundă în Biserică, mulți vin și așteaptă să intre încă din Vinerea Mare. Miracolul are loc în Sâmbăta Mare, dar nu la miezul nopții după cum se celebrează de obicei Slujba Învierii și primirea Luminii în celelalte biserici, ci în plina

amiaza, la ora 14.

UN MIRACOL NECUNOSCUT ÎN VEST

Interesant este faptul ca miracolul Focului Sfânt este puțin cunoscut în vest. De ce se întâmplă așa? În bisericile protestante s-ar putea explica pentru că nu există o tradiție a miracolelor, iar credincioșii nu știu cum să abordeze astfel de lucruri, acordând o atenție scăzută acestui eveniment în propriile mijloace de comunicare. Dar în Biserica Catolica există o tradiție și un larg interes pentru miracole. Însăși Papa Urban al II-lea (1054) menționa la câțiva zeci de ani după marea schisma, într-una din scrierile sale, despre aprinderea miraculoasă a candelelor ca la o “Poruncă Divină”. Totuși de ce în catolicism nu este cunoscut mai mult acest miracol? Explicația cea mai des vehiculată este că miracolul se întâmplă doar la data în care Sfintele Paști sunt sărbătorite de către Biserica Ortodoxa și fără prezența autorităților de la Vatican, lucru privit în mod firesc cu rețineră în cercurile catolice.

O EXPERIENȚĂ CARE SCHIMBA ÎNTREAGA VIATĂ

Nu se cunoaște în lume nici un alt miracol care să se întâmple atât de constant și într-o perioadă atât de îndelungată de timp precum pogorârea Focului Sfânt la Ierusalim în Sâmbăta Mare a Paștelui Ortodox. Mărturii ale manifestării acestuia se găsesc chiar și în scrieri ale secolului patru. Apariția miracolului poate fi urmărită de-a lungul secolelor, relatări amănunțite apărând în multe din jurnalele de călătorie în Țara Sfântă. El este descris la fel în tot acest timp, manifestându-se în zilele noastre identic ca în primele secole.

Miracolul apare doar în Biserica Învierii Domnului din Ierusalim, așa cum este numită de către ortodocși sau Biserica Sfântului Mormânt, cum este denumită de catolici și protestanți, locul considerat de către toți credincioșii creștini ca fiind cel mai sfânt loc de pe pământ. Biserica Învierii Domnului este ea însăși un loc enigmatic. Teologi, istorici și arheologi consideră că marea biserică se întinde pe un spațiu care acoperă locul mormântului, loc unde s-a petrecut și minunea învierii și o parte a dealului Golgota, pe care a avut loc crucificarea. În Biserica Învierii Domnului se găsesc altarele a șapte denominațiuni creștine diferite. Această biserică a fost construită de Constantin cel Mare la mijlocul secolului al patrulea, fiind distrusă de mai multe ori de-a lungul timpului, construcția pe care o vedem astăzi fiind cea lăsată de cruciați.

PUTEREA FOCULUI SFÂNT

Cel mai tulburător și inedit moment legat de Focul Sfânt, ce a rămas de-a lungul timpului în memoria credincioșilor s-a petrecut în timpul ocupației otomane, în anul 1326 când creștinilor ortodocși nu li s-a permis să intre în Biserica Învierii. Semnele acestui eveniment se văd și astăzi pe una din coloanele de marmură a Sfântului Mormânt. Legenda spune că armenii monofiziți, ce doreau ca ei să fie primitorii Focului Sfânt, i-au mituit pe păzitorii turci pentru a nu-i mai lăsa pe ortodocșii greci să intre în biserică. În timp ce grecii plângeau lângă zidurile Bisericii, armenii așteptau

încezători pogorârea luminii și primirea Focului Sfânt. Dar Focul Sfânt nu este o minune produsă de o forță oarbă, ci de însuși Dumnezeu, ce nu poate fi forțat prin astfel de acțiuni, atunci întâmplându-se un lucru care i-a lăsat pe toți înmărmuriți. Un fulger a pornit din interiorul bisericii și străpungând o coloană de marmură a aprins lumânarea Patriarhului grec ce aștepta în afara Bisericii, lângă zid, pentru a primi lumina de la armeni. Toți cei prezenți au înțeles că primirea Focului Sfânt prin Biserica Ortodoxă, este chiar voința lui Dumnezeu. Evenimentul a fost atât de cutremurător, încât generalul turc, ai cărui soldați îi țineau pe ortodocși afară, a renunțat la religia sa și implicit la toate funcțiile sale convertindu-se, cu toate repercusiunile posibile, la creștinism. Din ziua aceea, rămasă mereu în amintirea credincioșilor, dar și a oficialităților, turcii nu i-au mai oprit pe creștinii ortodocși să primească Focul Sfânt.

Venirea Sfintei Lumini în mod supraomenesc la Mormântul Domnului este o minune dumnezeiască necuprinsă de mintea noastră, care se repetă din an în an, în Sâmbăta Mare, de aproape 20 de veacuri. Este cea mai mare minune din zilele noastre văzută atât de credincioși, cât și de necredincioși. Este minunea care uimește toată mintea și dovedește oamenilor până la sfârșitul veacurilor că Hristos, lumina lumii și Mântuitorul sufletelor noastre, a înviat din morți a treia zi, dăruind tuturor viață veșnică.

Minunea în Ortodoxie, nu are decât un sigur scop, acela de a întări credința. De aceea fără credință, nu există, în sens strict, nici un fel de minune. De aceea cel care nu crede că Dumnezeu poate face minuni, va căuta să-și explice cum poate să se întâmple o minune... și nu va afla niciodată răspunsul.

✠ *Pr. Paroh Constantin MILEA*
Parohia Vulcana de Sus

„Omul nu este nimic altceva decât înșiruirea faptelor sale”.
(HEGEL)

COMPORTAMENTUL ÎN CAZ DE INCENDIU

Statistica din ultimii ani arată că a crescut îngrijorător numărul incendiilor la gospodăriile cetățenilor. Multe din evenimentele respective puteau fi evitate dacă se luau la timp măsurile corespunzătoare. Fenomenul se datorează în principal nerespectării regulilor și măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor.

Urmările acestor incendii au fost pierderi de vieți omenești, victime ce au rămas cu infirmități pentru toată viața, pierderi importante de bunuri materiale, uneori agoniseala de-o viață întregă a oamenilor.

TINE MINTE! Orice foc, fie că este în interiorul casei sau în exteriorul ei, trebuie supravegheat. Copiii sunt curioși în ceea ce privește focul. Unii pot privi ca o distracție punerea în pericol a vieții lor și pe a altora.

SFATURI PENTRU COPII și nu numai:

- Dacă observi flăcări și fum **anunță imediat părinții sau pe cei din jurul tău!**

- **Ieși afara din casa cât mai urgent** posibil. Mergi la unul din vecini și **roagă-l să te ajute!**
- **Ajută-ți și frații sau prietenii** de joacă mai mici pe timpul evacuării din clădire!
- Dacă este mult fum, atunci **înaintează în genunchi**, deoarece la nivelul podelei este mai puțin fum!
- **Nu te ascunde în dulap sau sub pat.** Trebuie doar să ieși afară și să-i alertezi pe cei din jur!
- **Nu te întoarce în casă**, nici măcar pentru animalele sau jucăriile tale preferate.

REȚINEȚI ! Viața este mai valoroasă!

Jocul copiilor cu focul este una din cauzele frecvente de incendiu. Mulți copii suferă din cauza arsurilor și din nefericire se înregistrează anual multe decese ale copiilor, în urma unor incendii care au drept cauza jocul lor cu focul.

Un incendiu poate izbucni foarte ușor și se poate extinde cu o viteză înspăimântătoare. Multe dintre sfaturi sunt simplu de urmat și nu vă va lua decât puțin din timpul dumneavoastră sa le puneți în aplicare.

*✍ Roxana Elena VASILE
ȘEF POLIȚIE LOCALĂ*

*„Învățătorii și profesorii nu formează indivizi,
ci doar specii.”
(Georg Cristoph LICHTENBERG)*

COMUNICAREA ÎN GRUP

PRINCIPALELE TEORII ALE COMUNICĂRII ȘI IMPLICAȚIILE PENTRU MANAGEMENTUL CLASEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Pentru evoluția copilului comunicarea constituie unul dintre aspectele fundamentale ale adaptării. Ea este în același timp un factor de echilibru al copilului cu mediul înconjurător și are o serie de componente formative. Comunicarea nonverbală, cum ar fi gestică, mimica, postura, este foarte activă. Comunicarea nonverbală se subordonează comunicării verbale.

Perioada preșcolară este una dintre perioadele de intensă dezvoltare psihică cu influențe asupra evoluției biopsihice ulterioare. Copilul preșcolar traversează etapa cunoașterii prin lărgirea contactelor cu mediul social și cultural din care asimilează modele de viață.

În această perioadă apar contradicții cum ar fi contradicția dintre cerințele interne, aspirațiile, interesele copilului și posibilitățile de a fi satisfăcute. O altă contradicție este aceea din planul cunoașterii. Dezvoltarea imaginației permite copilului să se transpună în orice situație, chiar și fantastică, pe când în realitate situațiile de viață sunt foarte restrânse și banale. Legate de această contradicție se dezvoltă dorința de a crea, de a schimba. În perioada preșcolară mare se menține o oarecare opoziție față de adult, cu tendința însă la reconciliere. Se observă dorința copilului de a fi de folos adultului, imită discret conduitele adulților, participă la activități ocupaționale ale acestora. Capacitatea de învățare devine activă și e dublată de dorința de cunoaștere. În acest context copilul e interesat de natură, plante, animale. Întrebările “De ce?” sunt destinate cunoașterii și sesizării relațiilor dintre obiecte sau situații. Jocul capătă roluri psihologice tot mai complexe: funcții formative, funcții de relaxare, funcții de facilitare a adaptării copiilor la aspecte mai complexe ale mediului înconjurător, funcții de umanizare, etc. Funcțiile mintale își amplifică forțele, eficiența, dar și structura datorită dezvoltării capacităților simbolice.

În comunicare interesează fluxul verbal, gestică cât și tăcerea. Comunicarea nonverbală devine mai discretă la preșcolari și însoțește comunicarea verbală. În vorbire încep să fie folosite numeroase adjective, structuri comparative și de evaluare. Se dezvoltă cerința internă de folosire de cuvinte noi, de creații verbale și fantezii verbale. Unele însușiri dobândite în perioada preșcolară devin stabile: spiritul de competiție, cooperarea, altruismul.

Comunicarea este o modalitate fundamentală de interacțiune psihosocială, un schimb continuu de diferite mesaje între interlocutori, menit să realizeze o relație interumană durabilă pentru a influența menținerea ori modificarea comportamentului individual sau de grup.

Comunicare reprezintă : înștiințare, știre, veste, raport, relație, legătură. Cam acestea ar fi sinonimele care ne sunt oferite de către dicționarul explicativ pentru comunicare. Deși pare simplu, înțelesul comunicării este mult mai complex și plin de substrat. Comunicarea are o mulțime de înțelesuri, o mulțime de scopuri și multe metode de exprimare și manifestare. Nu există o definiție concretă a comunicării însă se poate spune cel puțin că , comunicarea înseamnă transmiterea intenționată a datelor, a informației.

Cea mai simplă definiție a comunicării – și cel mai des întâlnită – este cea de mijloc de „transmitere a ideilor”. Este însă o definiție limitată, deoarece nu surprinde decât procesul, nu și implicațiile acestuia. Level & Galle (1998) subliniază caracterul de interacțiune al comunicării, definind-o ca: „, o întâlnire a minților în scopul de a transmite informații, de a forma convingeri, de a da naștere unor emoții sau de a induce comportamente”.Smith (1992) spune: „Comunicarea este procesul de trimitere, receptare și interpretare a mesajelor, prin intermediul căruia relaționăm unii cu alții și cu lumea înconjurătoare”.

Comunicarea se realizează pe trei niveluri: logic, paraverbal, nonverbal. Dintre acestea, nivelul logic (cel al cuvintelor, al vorbelor) reprezintă 7% din totalul actului de comunicare; 38% are loc la nivel paraverbal (ton, volum, viteza de rostire...) și 55% la nivelul nonverbal (expresia facială, poziția, mișcarea, îmbrăcămintea ...). Dacă între aceste niveluri nu sunt contradicții, comunicarea poate fi eficace. Dacă însă între aceste niveluri există contradicții, mesajul transmis nu va avea efectul scontat.

Astfel se remarcă tipurile de comunicare:

- Comunicarea intrapersonală (comunicarea în și către sine)
- Comunicarea interpersonală (comunicarea între oameni)
- Comunicarea de grup (comunicarea între membrii grupurilor și comunicarea dintre oamenii din grupuri cu alți oameni)
- Comunicarea de masă (comunicarea primită de la sau folosită de un număr mare de oameni)

Scopul comunicării este de a informa, a înștiința, a spune, a face cunoscut, a descrie, a convinge, a transmite ceva. Transmiterea informației este nemijlocit legată de comunicare. Orice comunicare aduce negreșit informație, pentru că a comunica înseamnă și a informa, dar comunicarea nu poate fi doar o modalitate de informare, un simplu schimb de informații, ea este un proces mult mai complex care presupune pe lângă informație și înțelegerea acelei informații și a cadrului relațional care să-i ghideze și să-i fixeze semnificația. Astfel, o propoziție într-o limbă necunoscută există ca informație, dar în absența cunoașterii limbii, deci a înțelegerii ei, ea nu ne va comunica nimic.

Comunicarea, ca proces de transfer de informație și înțelesuri între indivizi / grupuri școlare, va avea rezultate pozitive și eficiente în rândul copiilor și al cadrelor didactice. Copiii care simt nevoia să comunice și să fie ascultați, vor fi inițiați în schimbul de informație, vor fi dirijați în voința lor de comunicare, învățați să se autocritice și să critice vor ajunge să respecte identitatea fiecărui partener de comunicare .

Comunicând eficient, copiii vor respecta sentimentul stimei de sine al celuilalt, comparându-se cu cei din jur, acceptând, tolerând, încadrându-se mai bine în categoria învingătorilor .

Clasa de elevi ne apare ca fiind un cadru propice care vine în întâmpinarea satisfacerii trebuinței de comunitate și de exprimare a sentimentului de apartenență. Aici fiecare se află în compania celorlalți, interacțiunile dintre ei fiind adevărate supape prin intermediul cărora, descărcându-se tensiunile interne ale trebuinței, copilul trăiește bucuria apartenenței sale la grup. Acest sentiment este, în fond, liantul care menține și intensifică relațiile dintre membrii colectivului, conferindu-i acestuia o dimensiune socială, cu rol “coercitiv” intrinsec asupra lor.

Educarea elevilor în spirit cooperant este în cele din urmă o rezultată a participării lor la viața clasei. În sens pedagogic clasa de elevi presupune reuniunea copiilor într-o unitate microsocioală în

vederea desfășurării activității instructiv-educative. Reuniunea asigură o anumită omogenitate în ceea ce privește vârsta, experiența de viață și gradul de instruire a membrilor componenți.

Clasa de elevi este un grup social, care se deosebește de alte grupuri sociale. Notele definatorii ale clasei de elevi sunt structura, coeziunea, dinamica și scopurile specifice.

Structura clasei de elevi este generată de interrelațiile ce se stabilesc între membrii săi. Interrelațiile dintre membrii clasei conduc spre o organizare structurală internă a acestuia, în care fiecare influențează și este influențat de ceilalți. Aceste relații pot fi mai intense sau mai puțin intense, mai stabile sau mai puțin stabile, punându-și amprenta asupra realizării obiectivelor urmărite.

Dinamica clasei de elevi surprinde totalitatea transformărilor care au loc în interiorul colectivului, transformări care-i imprimă acestuia o anumită traiectorie. Este vorba de evoluția colectivului clasei ca întreg, ca unitate de sine stătătoare și nu de anumite modificări izolate ce se produc în interiorul său.

Ca oricare alt grup social, clasa de elevi se constituie în vederea desfășurării unei activități și a atingerii unor scopuri fundamentale. O clasa de elevi este un grup educațional constituit în vederea atingerii unor scopuri educative care, la rândul lor, sunt subordonate idealului educațional. Rațiunea clasei este asigurarea condițiilor necesare în vederea dezvoltării unei atitudini cooperant-participative, expresie a mobilurilor fundamentale de dezvoltare a societății umane.

(Continuare în numărul următor)

(Bibliografie:

Albu, Gabriel – *Comunicare interpersonală*, Ed. Universitaria,

Iucu, Romiță – *Managementul clasei de elevi*, Ed. Polirom, Iași, 2006

- *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative, ediția a II-a*, revăzută și adăugită, Ed. Polirom, Iași, 2008)

✍ *Educatoare Elena NECULĂESCU*

GRĂDINIȚA „PARADISUL COPIILOR” VULCANA DE SUS

„Cuvântul „imposibil” nu există în
dicționarul meu.”

(Napoleon BONAPARTE)

VIZITA DE STUDIU
„ENSURING THE APPROPRIATE ENVIRONMENT FOR CITIZENS IN
INCLUSIVE SCHOOL”
JURMALA, LETONIA 24 – 30 SEPTEMBRIE 2011

În cadrul acestei vizite am găsit multe răspunsuri la o problemă de interes general –școala inclusivă. De mulți ani, în școala noastră, ne confruntăm cu un număr destul de mare de copii cu cerințe educative speciale și din păcate, deși în planul managerial a fost prevăzută o țintă strategică ce viza direct acest aspect, nu am reușit să o atingem în procent maxim. De ce? Poate pentru că nu am avut destul informații despre acest concept, sau dacă am avut au fost doar în plan teoretic, sau poate nu toți profesorii sunt pregătiți pentru această incluziune.

Obiectivele pe care mi le-am propus: înțelegerea conceptului de școală inclusivă și asimilarea unor strategii inclusive, au fost posibile, deoarece Jurmala este recunoscută pentru introducerea acestui concept în școli de 15 ani, am vizitat diverse școli atât școli de masă cât și școli speciale, atât școli cu o bună dotare cât și școli izolate în diverse comunități și am observat că poți face incluziune indiferent de condiții. Am aflat că poți realiza o educație inclusivă dacă îți dorești ca toți copiii să aibă șanse egale. Am constatat că munca în echipă este foarte importantă profesor – logoped – specialist - terapeut - psiholog.

Am avut posibilitatea să discutăm cu profesori și elevi, să asistăm la lecții demonstrative, am putut schimba experiențe cu participanții la vizita de studiu – Germania, Turcia, Belgia, Anglia, Franța, Republica Cehă, directori, psihologi, un inspector și un șef al unei organizații pentru Pregătirea Personalului Didactic, precum și cu profesori și factori de decizie din țara organizatoare-Letonia. Limba engleză a fost folosit ca limbaj comun în timpul săptămânii

Am discutat cu colegile din Letonia și din Cehia despre posibilitatea unor proiecte Comenius. De asemenea, acești posibili parteneri s-au arătat interesați de posibilitatea unor colaborări folosind platforma E-twinning.

În urma discuțiilor am obținut informații cu privire la alte sisteme europene de învățământ și la școala inclusivă în țările participante;

Am putut studia exemple de bune practici în ceea ce privește aplicarea strategiilor de incluziune.

Am obținut informații referitoare școala inclusivă implementată sau nu în țările participanților, cu ajutorul cărora pot dezvolta conceptul de școală inclusivă. Am analizat metodologii specifice învățământului inclusiv.

Școala va primi prin intermediul meu informații referitoare la cele mai bune modalități de incluziune folosite în Letonia și va putea lua decizii privind implementarea acestora. În acest sens sunt utile și materialele informative primite de la toate școlile vizitate, Centrul de sprijin al copiilor cu nevoi educative speciale Aripa de înger, comisii. Astfel, vom putea practica un învățământ inclusiv, centrat pe elev, cu accent pe incluziunea elevilor cu cerințe educative speciale, la nivelul standardelor europene

Școala noastră va colabora cu parteneri europeni și din România, în cadrul unor proiecte școlare multilaterale sau pe platforma E-twinning, în cadrul vizitei de studiu am discutat acest aspect cu organizatoarea vizitei de studiu, director la o școală din Letonia și cu colega din Republica Cehă.

Organizarea activităților de incluziune la nivelul școlii va depăși perimetrul activităților extracurriculare, planurilor individualizate și curriculum special, voi folosi modelele de bună practică studiate în cadrul vizitei de studiu, va adăuga un plus-valoare europeană activităților desfășurate în școala noastră.

La nivel personal această vizită a contribuit creșterea stimei de sine, am fost ambasadorul României fiind singura reprezentată a țării mele.

Voi prezenta tuturor celor interesați exemplele de bune practici studiate și voi susține demersurile acestora cu privire la folosirea strategiilor de școală inclusivă. Voi implementa activități de incluziune și voi instrui colegii cu privire la realizare diferitelor activități de incluziune, pas cu pas. Voi încuraja și susține colegii care doresc să se perfecționeze în acest domeniu, prin înscrierea la cursuri organizate de CCD Dâmbovița sau cursuri de formare Comenius.

Din punct de vedere personal această oportunitate a marcat încă o țară pe harta deplasărilor, încununată cu vizitarea capitalei RIGA- un oraș spectaculos, despre care voi vorbi în alt număr al revistei.

Succes tuturor celor ce aplică pentru Programul de învățare pe tot parcursul vieții!

✍ **Prof. Maria Manuela GHEORGHE**
ȘCOALA VLAD ŢEPEȘ VULCANA DE SUS

VULCANA-BĂI - ETNOGRAFIE

I. ETNOISTORIA AȘEZĂRII

(Continuare din numărul anterior)

„Istoria este un tribunal în care se
judecă popoarele și națiunile.”
(Nicolae IORGA)

ARHITECTURĂ – HABITAT

Date referitoare la componența și vechimea fondului construit al localității:

A 1. locuințe (vechime)

- construite anterior anului 1900 – nu mai există;
- construite între anii 1900-1945 - 50 clădiri;
- construite între anii 1945-1989 -480 clădiri;
- construite după anul 1990 - 400 clădiri.

Locuințele sunt construite pe parter cu două trei încăperi , pe parter cu etaj cu trei, patru încăperi. Majoritatea clădirilor au pivnițe din piatră cele mai vechi ,iar cele mai noi din beton armat.

a) 2 . Clădiri pentru instituții:

- construite anterior anului 1900 nu mai există;
- construite între anii 1945-1989.

Căminul cultural din satul Vulcana-Băi denumit „Ion MINULESCU” a fost construit în anul 1962 și reparat în anul 1996.

Căminul cultural Ion Heliade RĂDULESCU din satul Vulcana de Sus a fost construit în anul 1957, arată corespunzător din punct de vedere arhitectonic.

Sediul administrației publice locale a fost construit într-o arhitectură modernă în anul 1994 cu structură din zidărie și beton armat, cu învelitoare din țiglă, încălzire centrală pe lemne.

Dispensarul medical teritorial a fost construit în 1969.

Școala Ion Mareș din Vulcana Băi a fost construită în anul 1974 , iar în anul 2007 s-au efectuat reparații capitale care i-au schimbat aspectul. Are 8 clase, două laboratoare, birou pentru director, pentru secretar, cancelarie pentru profesori, bibliotecă.

Școala din satul Vulcana de Sus construită în anul 1965 și au fost realizate reparații capitale în anul 1995. Este compusă din 8 săli de clasă , cancelarie pentru profesori, birou pentru director, bibliotecă.

În comuna Vulcana –Băi mai există două clădiri construite în anul 1982 cu destinație – grădinițe de copii - cu câte două săli de clasă.

b) Referitor la materialele de construcție în ultimii anii construcțiile se realizează din cărămidă cu structură din beton armat.

Învelitorile construcțiilor sunt din tablă , țiglă iar în ultima vreme a început să fie folosită tabla lindab .

c) Pe lângă fiecare gospodărie mai există grajduri unde locuitorii comunei își adăpostesc animalele, cotețe pentru păsări și porcine, magazii pentru depozitarea cerealelor. Si aceste sunt construite ca și locuințele din lemn , cărămidă . De regulă ele sunt construite în spatele caselor.

d) Date privind habitatul:

În Vulcana – Băi cimitirul este amplasat la marginea satului, în Vulcana de Sus este amplasat chiar în curtea bisericii, deci în centrul satului.

Ateliere de producție nu sunt în comuna Vulcana-Băi.

Izlazurile comunale sunt grupate în șase parcele cu denumiri generice: Moiceni, Tânganu, Valea Căinelui, Barbosu, Țuțuianca, Zălogi si sunt poziționate la marginea satelor.

Clădirile ce găzduiesc instituțiile din comună sunt grupate în centul satului.

Cu ocazia zilei Comunei Vulcana –Băi , ce se organizează anual se ține și un târg unde comercianții vând diferite produse alimentare și nealimentare . Poziția locului unde se desfășoară aceste activități este în parcul comunal situat la marginea unei păduri. Comuna nu este dotată cu piață alimentară.

Sportul se practică începând din anul 2004 într-o sală de sport modernă construită prin grija Guvernului României.

Legătura comunei noastre cu restul județului se face prin drum județean.

(Continuare în numărul următor)

„Învățătorii îți deschid ușa, însă tu însuși
trebuie să treci prin ea.”
(Proverb chinez)

PLEDOARIE PENTRU EDUCAȚIE

Deschideam cu ceva timp în urmă un subiect foarte drag sufletului meu – școala și implicit dascălii. Subliniam, de asemenea, faptul că primele reguli de conviețuire într-o societate în perpetuă adaptare le impune familia. Aș dori să readuc în discuție această temă, cu speranța că cineva o să înțeleagă mesajul articolului și cineva, poate, va mai da o mână de ajutor, în plus, la remedierea anumitor discrepanțe. Chiar dacă fiecare elev ar avea norocul de a avea „modelele“ pe care le-am avut eu, lucru care, cu siguranță, se întâmplă rar, sau poate este doar o părere subiectivă și toată lumea are acest noroc, școala tot nu ar putea desăvârși educația acestuia fără suportul și aportul familiei. Acești doi factori sunt esențiali în educația copilului. Familia se dovedește a fi prima școală pe care o urmează copilul, de aici copilul deprinde, în special, exprimarea, primele cunoștințe și modele comportamentale, echivalentul psiho-afectiv-stimulativ necesar debutului socio-familial. Ca primă verigă a sistemului educativ, familia are responsabilități clare și diverse. Întrebarea care se impune este dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ. Răspunsul este afirmativ în multe cazuri. Sunt părinți care au muncit din greu și care au făcut eforturi și sacrificii inimaginabile de-a lungul vieții și care își doresc pentru copii lor altceva. Dar acest altceva nu înseamnă să le ofere pe tavă tot și toate, ci să îi îndrume către educație, către munca intelectuală. Evident că și aici există un revers al medaliei, ... doar știm că banii cumpără totul. Însă, realitatea ne-a dovedit ca nu toate familiile sunt dispuse să-și îndeplinească consecvent responsabilitățile educative față de copii, acuzând lipsa de timp, grijile vieții zilnice, minimalizând-și rolul de factor educativ și mai ales, minimalizând rolul educației, al școlii. Factorii care influențează azi mediul educativ sunt noua concepție care se cristalizează asupra educației ca serviciu social și extinderea mass-media. Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de proprii copii și pe dorința lor ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață. Aceasta nu se poate realiza dacă părinții nu conștientizează importanța actului educațional și faptul că acesta trebuie continuat acasă. Raporturile dintre părinți și copiii acestora sunt raporturi educative, cu repercursiuni asupra formării lor, lucru de care ar trebui să fie conștienți toți părinții. Atitudinile, comportamentul nostru, vorbele noastre, ale părinților, influențează atitudinile, comportamentul și modul de a fi al copiilor. Părintele poate descoperi imensul potențial al copilului său și apoi îl poate valorifica în opera de formare a unei personalități de succes.

Această valorificare implică apoi instituțiile de învățământ. Aici, copilul va trebui ajutat ne niște dascăli dedicați să-și întindă aripile, să-și completeze zestrea primită de acasă. Școala trebuie să primească mâna întinsă de familie și să îi ofere copilului cele mai potrivite căi pentru încununarea educației, să-i încurajeze încrederea, dorința de autodepășire, stabilirea unor ținte, o întregă suită de cunoștințe aplicabile, norme, reguli.

"Căci ei vor fi în lume și în viață,
Așa cum noi le-am spus și arătat,
Iar ei, la fel vor da povață
Și-un lung popor e-acum de noi format."(Traian Dorz).

Și să nu uităm că menirea educației este aceea „de a înălța pe culmi mai nobile de viață – omul“.
(Gentil, G. The Reform of Education).

DIN CREAȚIA COPIILOR

Povestea mea, a ta...

“ Ce-i pasă copilului că mama și tata se gândesc la neajunsurile vieții, la ce o să le aducă ziua de mâine...”

Hmmm...tot citind prin cărțile marelui maestru Ion Creangă, îmi atrase atenția tocmai acest paragraf și tot citindu-l și uitându-mă peste el, mi-am adus aminte de o pățanie de-a mea, de când eram mai mică, ce seamănă foarte mult cu una de-a cunoscutului și îndrăgîtilui NICĂ.

Și ca să mă amuz mai copios, să vă povestesc și vouă ce s-a întâmplat...Era o zi frumoasă de vară...Ca pe vremurile lui Nică... era soare și o căldură dogoritoare.

Mama m-a trimis să le duc muncitorilor de la grădini d-ale gurii, iar eu am acceptat. Fiind și așa foarte plictisită acasă.

Drumul pe care trebuia să merg se află în apropierea unui parc și tocmai în acea perioada avea loc acolo un bălci. Ce spun eu, Bălci, era pregătirile pentru cea mai mare petrecere vulcănească!

Fiind foarte curioasă din fire, m-am gândit că nu este nicio problemă dacă dau o raită și văd ce se petrece pe acolo. Știam că s-au dus deja câteva prietene de-ale mele, așa că ... Plimbându-mă printre tarabe, mi-a atras atenția o păpușă de porțelan, foarte zâmbăreață, cu părul castaniu, strălucitor, cu bucle mari și elegante, cu niște ochi albaștri și o rochiță nemaipomenită cu bulinuțe roșii. Doamne! Am înghițit nodul din gât și am clipit din ochii bulbucăți. Ce minunăție! In acel moment, mi-am dat seama că păpușa aceea trebuie să fie a mea, cu orice preț, și imediat am plecat să negociez cu stăpânul acelei minunății. După o lungă negociere cu el, am reușit să câștig păpușa, în schimbul... pungii cu mâncare, v-ați dat seama, că, doar, ce altă valoare puteam să am asupra mea. Mă duceam la fân, nu la cumpărături! Fără să-mi dau seama de trecerea timpului, am plecat către casă, mândră de mine și de păpușa mea. Mama, văzându-mă, m-a întrebat pe unde am umblat și dacă am dus mâncarea oamenilor, și abia în momentul acela, mi-am dat seama de fapta pe care o făcusem.

Bineînțeles că mama știa deja ca oamenilor nu li se dusesese mâncarea, dar eu, pentru a scăpa basma-curată, și crezând că nu știe nimic, i-am spus că am fost la acei oameni, și pe deasupra, că s-au bucurat foarte mult de acele bunătăți.

Și uite așa, am primit o chelfăneală de toată frumusețea. Trebuie să o cunoașteți pe mama! Mama nu m-a bătut! Nu cu bățul, sau cu palma. Mama bate cu privirea, cu vorba! Privirea ei lovește mai aprig decât o ploaie de palme! Drept pedeapsă mi s-a confiscat ACEA păpușă și a fost dusă înapoi stăpânului ei, după ce stătusem atâtea ore să negociez cu el. Ei, să știți că sunt bună la negociat, doar am făcut un ditai omul să-mi dea o păpușă pe o plasă de mâncare! Dar știți care-i partea rea a acestei întâmplări? Faptul că mama știa ce mult îmi plac păpușile de porțelan și îmi cumpărase deja una ... Pentru sentimentul pe care l-am trăit când am văzut păpușa pe noptiera mea, nu am cuvinte...

Hmmm... Ce vremuri! Când îmi aduc aminte, mă amuz foarte tare! Ce copilă eram si eu! La fel cu a făcut Nică cu pupăza din tei! Ce mă mai asemăn cu el și întâmplarea lui!... Ahhh.. ce frumoasă e copilăria! O să fiu un copil toată viața!..... Tu?

„Înțelepciunea înseamnă să știi unde să te oprești, să știi ce e permis și ce e interzis.”
(Lev Nicolaevici TOLSTOI)

LEV TOLSTOI – COMEMORAREA MORȚII SCRITORULUI RUS (1910)

Lev Tolstoi sau **Contele Lev Nicolaevici Tolstoi**, născut pe 9 septembrie 1828 și decedat pe 20 noiembrie 1910 a fost un scriitor rus considerat de către critici ca fiind unul dintre cei mai importanți romancieri ai lumii. Operele sale „*Război și pace*” și „*Anna Karenina*” au avut o influență hotărâtoare asupra dezvoltării romanului mondial, iar credințele și ideile sale filosofice și estetice, propovăduite de-a lungul vieții prin celelalte opere, sunt reunite și cunoscute sub denumirea de „*tolstoism*”.

Impresia pe care a produs-o în epoca sa, precum și răsunetul de care s-a bucurat opera lui, l-au situat încă din timpul vieții printre cei mai importanți scriitori ai vremii. Tolstoi a fost, din anumite puncte de vedere, un om plin de contradicții. Născut într-o familie de nobili din Imperiul Rus, îl obsedau în aceeași măsură excesele burgheziei și ascetismul auto-impus al stoicismului. Deși și-a întemeiat un sistem propriu de credințe religioase, câștigând respectul gânditorilor laici, nu a reușit niciodată să reconcilieze conceptele de artă și frumos în viața reală. Cercetând opera lui Tolstoi, Vladimir Nabokov observa că doar două subiecte l-au atras cu adevărat pe acesta, anume viața și moartea, iar ele au fost reexaminat în fiecare nouă scriere, cu o complexitate mereu sporită. E de ajuns să urmărim „*Moartea lui Ivan Ilici*” sau „*Anna Karenina*” ca să vedem că acestea sunt, într-adevăr, temele fundamentale ale operei tolstoiene.

Lung și rodnic a fost drumul vieții și al creației lui Tolstoi. El a lăsat omenirii o uriașă moștenire literară care cuprinde printre altele: un roman istorico-psihologic de mari proporții („*Război și pace*”), un roman social de moravuri („*Anna Karenina*”), un roman social („*Învierea*”), o trilogie autobiografică („*Copilăria*”, „*Adolescența*”, „*Tinerețea*”), numeroase nuvele și povestiri („*Cazacii*”, „*Dimineața unui moșier*”, „*Moartea lui Ivan Ilici*”, „*După bal*”, „*Hagi Murad*” și altele), drame („*Puterea întunericului*”, „*Roadele instrucțiunii*”, „*Cadavrul viu*”), povestiri populare, basme și istorisiri pentru copii, articole publicistice, de critică literară sau literatură științifică (studii despre probleme de artă, articole pe teme politico-sociale, tratate etico-religioase etc.), un jurnal intim și o excepțional de bogată corespondență.

În cei aproape 60 de ani de activitate pe tărâm literar, Tolstoi a cercetat cu atenție realitatea rusă și a meditat neobosit la rezolvarea problemelor legate de viața poporului. El a parcurs un drum plin de cotituri, de la clasa nobililor căreia îi aparținea, către poporul simplu pe care-l iubea cu sinceritate, devenind în cele din urmă exponentul intereselor țărănimii patriarhale.

În *Amintirile* sale, Tolstoi își rezumă într-o pagină biografia:

„*Privindu-mi viața, examinând-o din punctul de vedere al binelui și al răului pe care l-am făcut, îmi dau seama că toată lunga mea existență se poate împărți în patru perioade: prima, cea poetică, minunată, inocentă, radioasă a copilăriei, până la patrusprezece ani. Apoi cei douăzeci de ani oribili, de grosolană depravare în slujba orgoliului, a vanității și mai ales a viciului. A treia perioadă, de optsprezece ani, a durat de la căsătorie până la renașterea mea spirituală: lumea ar putea-o califica morală, pentru că în cei optsprezece ani am dus o viață familială cinstită și regulată, fără a ceda nici unuia din viciile pe care opinia publică le condamnă. Dar toate interesele mele erau limitate la preocupări egoiste, pentru familia mea, pentru bunăstare, pentru succesul literar și toate satisfacțiile personale. În sfârșit, a patra perioadă este cea pe care o trăiesc acum, după regenerarea mea morală; din aceasta n-aș vrea să schimb nimic, în afară de relele obiceiuri pe care le-am deprins în perioadele precedente.*”

„Versul va rămâne veșnic o înaltă țintă
literară.”
(Tudor ARGHEZI)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

EU TE-AM IUBIT...

de A. S. PUȘKIN

Eu te-am iubit...

*Eu te-am iubit și poate că iubirea
În suflet încă nu s-a stins de tot;
Dar nici neliniște și nici tristețe
Ea nu îți va mai da, așa socot.
Fără cuvinte te-am iubit, fără nădejde,
De gelozie, de sfială chinuit.
Dea Domnul să mai fii cândva iubită
Așa adânc, așa gingaș cum te-am iubit.*

„Dorința de cunoaștere, ca și setea de
îmbogățire, sporesc cu fiecare nouă avuție.”
(Lawrence STERNE)

ȘTIATI CĂ...

- ✓ „Triunghiul lui Pascal” își are rădăcinile în China anului 1200 când Jia Xien a realizat primele studii de acest gen?
- ✓ Leonardo da Vinci anticipează încă din anul 1491 construirea ceasului cu pendulă? Acesta va fi conceput două sute de ani mai târziu, în anul 1656, de matematicianul german Christiaan Huygens.
- ✓ primul „calculator” apare în 1623 și este realizat de Wilhelm Schickard? Mașina este denumită *Speeding Clock* și putea face singură adunări și scăderi dar numai cu numere compuse din maxim 6 cifre.
- ✓ prima mașină de calcul care poate realiza operații de împărțire și înmulțire apare în 1671 și este realizată de Wilhelm Gottfried Leibnitz?
- ✓ calculatorul electronic apare în 1946? Acesta a fost folosit încă de la început pentru calcularea numerelor prime.
- ✓ în plan, dintre toate figurile geometrice cu același perimetru, cercul are aria cea mai mare?
- ✓ „sinus” și „cosinus” au fost introduși în limba română în 1820 de către matematicianul Gheorghe Lazăr?

Culese de:
✍ prof. **Mihai MICULESCU**

„Orice existență nu-i, în ultimă instanță, decât un
număr finit de motive.”
(Tudor OCTAVIAN)

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA NOIEMBRIE

1 noiembrie

Elena VASILE
Maria DINCĂ
Corneliu ANTOFIE
Cristina IOSIF
Gabriela POPESCU
Alexandru BADEA
Vasile SARU
Aurelia Gheorghîța SARU
Elena Cristina BURCĂ
Mihaela Ariana POPESCU

2 noiembrie

Gheorghe JOIȚA
Eugenia ZAMFIRESCU
Ana GRECU
Maria ILIE
Mihaela Iuliana HOGIOIU
Maria Cristina ȘERBAN
Georgian GRECU
Aurel Cristian BERECHEȚ
Ilarion TRONECI
Robert Andrei ȘTEFAN

3 noiembrie

Maria SARU
Vasile STOIAN
Gheorghîța ENESCU
Maria MAXIMENCO
Vasile CIOCAN
Dumitru BERECHEȚ
Valentina Gabriela MEDREGA

4 noiembrie

Margareta IONESCU
Floarea STÎNGACIU
Gabriel FĂȘIE
Dănuț Ștefan DUMITRESCU
Ionuț Florentin GABIU

5 noiembrie

Avida TUDORACHE
Floarea DRĂGHICI

Teodor DOBRESCU
Petruț Mihai MIHĂLCESCU
Ion IONIȚĂ
Petruța Mihaela ARON

6 noiembrie

Rodica FĂȘIE
Maria GRECU
Cecilia HOGIOIU
Maria SAMFIRESCU
Mirela STOIAN
Maria Alexandra TRONECI
Vasilica Cătălina TUDOR

7 noiembrie

Paraschiva STÂNGACIU
Decebal DUMITRESCU
Mihai SPÂNU
Verina MOREANU
Ecaterina BERECHEȚ
Alexandru Remus BULIGIOIU
Ionuț Gabriel BADEA
Georgian BADEA

8 noiembrie

Mihai GRECU
Mihai MICULESCU
Dumitru ENESCU
Ion GAFIȚOIU
Adrian STOIAN
Cati Mihaela GRECU
Cristina BUCUROIU
Mihai IONAȘ
Mihaela ILIE
Robert Gabriel BURCĂ
Vasilica Mihaela NECȘOIU

9 noiembrie

Alexandru NICULAE
Elena IORDACHE
Petruța POPESCU
Mihail Laurențiu CHIRCĂ
Mihai FĂȘIE

Severică Gabriel DUMITRESCU
Ionuț Eugen GRECU
Ana Maria DINIȘOR
Georgiana Roxana DINIȘOR
Andreea Mihaela FĂȘIE
Claudia Gabriela SMARANDA
Gabriela Bianca MĂTUȘA

10 noiembrie

Vilson DRĂGHICESCU
Aurelia ȘERBAN
Mihai MEDREGA
Ioana Mihaela COMAN

11 noiembrie

Filareta TUDOR
Marian Dumitru IVAN
Loredana Mihaela CIOCAN
Gheorghe Claudiu SAVU
Liviu Ionuț MILEA
Robert Andrei FĂȘIE

12 noiembrie

Ilona ISTRĂTOIU
Virgil DUMITRU
Ionuț MOREANU
Marin PETRESCU
Ana Maria GRECU
Ionuț Daniel DOGARU
Teofil NEGULESCU
Ștefan Christian BÎRLOG

13 noiembrie

Eugenia POPESCU
Maria FĂȘIE
Gheorghe ȚUȚUIANU
Gheorghe ZAMFIRESCU
Gheorghita ȘTEFAN
Corneliu DOBRESCU
Simona Diana DRĂGHICI
Lorena Maria GRECU
Alexandra Elena MOROE
Patrik Rafael SOLOMON

14 noiembrie

Floarea ILIE

Tatiana NEAGA
Maria ENESCU
Elena TRONECI
Elena BADEA
Ilarion FĂȘIE
Elena Nicoleta BADEA
Adrian Cătălin ENE
Ionuț BURTOIU
Ciprian Adrian NEGULESCU
Cristian Constantin DUMITRU

15 noiembrie

Cornelia ENESCU
Severel POPESCU
Elena ȘERBAN
Luciea PETRESCU
Romică FĂȘIE
Mircea BUCUROIU
Ana Maria MIHAI
Ionuț Stelian GRECU
Lăcrămioara Andreea CHIRCĂ
Luca Sebastian DOBRESCU
Alessia Maria DUMITRESCU

16 noiembrie

Viorica ZEGHERU
Rozica ARON
Maria ILIE
Daniela Mihaela ILIE
Ion MITRESCU
Ionuț DINIȘOR
Petruța Cristina BOBLEACĂ
Gabriela Maria BOBLEACĂ

17 noiembrie

Gheorghe SAVU
Elena SAVU
Mihail Gabriel MILEA
Codruț Adrian OLARIU
Nicolae Cătălin POPESCU
Sorin Vasile IFRIM
Alice Theodora NICA

18 noiembrie

Radu Ștefan DĂNILĂ
Loredana Andreea STOIAN

19 noiembrie

Elena ION
Mario Ruben LUPU

20 noiembrie

Iulian MITRESCU
Sofia RĂDOI
Maria BRÂNZICĂ
Ștefan POPESCU
Nicolaie BĂLAȘA
Crăița SUSAI
Adrian Mihai VASILE
Alexandra Ioana ARON

21 noiembrie

Vasilica BUCUROIU
Virgil OPROIU
Nicolaie SARU
Vasile GHEORGHE
Ștefan OPREA
Emil Gabriel ȘETREANU

22 noiembrie

Ionuț Constantin TUDOSE
Raluca Mihaela UDROIU

23 noiembrie

Ion STOICA
Longin MIRA
Mihai Ionuț COMAN

24 noiembrie

Silvia DUȚĂ
Vasile DOBRESCU
Adrian Dumitru DUȚĂ
Dario Andrei STÎNGACIU

25 noiembrie

Maria PARASCHIVA
Ion MILEA
Dumitru Nicolae DÎNGEANU
Daniela SAVU
Marius MIHAI
Constanța MĂTUȘA
Olimpia OACHEȘU

Emil Cosmin NEGULESCU
Ciprian STÂNGACIU

26 noiembrie

Nicolae BULIGIOIU
Constantin FLOREA
Nicolae Dragoș DOBRESCU
Cătălin SUSANU
Gabriel CHIRCĂ
Hermina Elena STÎNGACIU
Mihaela FĂȘIE
Elena Georgiana ILIE

27 noiembrie

Gheorghe BIȚOC
Mihaela Cristina ANTOFIE
Beatrice Andreea PARASCHIVA

28 noiembrie

Elena LOPOTARU
Elena FĂȘIE
Mihaela FĂȘIE
Elisabeta DOBRESCU
Adriana Emilica BADEA
Corneliu Constantin NICOLĂESCU
Florina Raluca MITRESCU
Mihai Daniel STOICA

29 noiembrie

Nicolae ARON
Gheorghe DUȚĂ
Petru MORARU
Liliana FĂȘIE
Loredana DUMITU
Elena Ramonica ANTOFIE
Remus Mihai TOMESCU
Romulus Marian TOMESCU
Ion Eugen GOGU

30 noiembrie

Ion NEDELICU
Maria Magdalena FĂȘIE
Roxana Andreea FĂȘIE
Emanuel DOBRESCU
Ștefania Andreia MEDREGA
Andreea Nicoleta IONAȘ

„Moartea trebuie privită cu indiferență.”
(Stanislaw Jerzy LEC)

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ, ÎN CURSUL LUNII OCTOMBRIE:

DECESE:

- ✓ BURCĂ Ion – n. 08.08.1931 – d. 17.10.2011;
- ✓ BURTOIU Elisabeta – n. 17.01.1927 – d. 25.10.2011;

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar
Adrian FĂȘIE – administrator IT